

Jeg synes også, vi skal se, om den knast, der ligger omkring Folkeuniversitetet, og hvor sammenhængen med Folkeuniversitetsnævnet er beskrevet, er noget af det, vi kan få sat på plads.

Vi er tilfredse med, at der bliver ens repræsentation for afdelinger i og uden for universitetsbyerne, men vi er betænkelige ved, at formanden absolut skal udpeges blandt de tre personer, der placeres i Folkeuniversitetsnævnet efter indstilling fra de statslige forskningsråd.

Så håber jeg også, at vi kan få lov til at være med til at kigge ministeren over skulderen, når ministerbemyndigelserne skal udmøntes, så vi får kigget lidt med, hvis der er nogle ting, som vi kunne tænke os at samtale om. Det ville være rart.

Alt i alt kan vi fra Venstres side sige, at lovforlaget er godt, og vi håber, at knasterne ikke er større, end at vi sammen kan finde frem til en løsning, og så vil vi selvfølgelig støtte lovforlaget.

Aage Frandsen (SF):

SF er tilhænger af folkeoplysning, som vi kender den, og hvor den er et bidrag til, at mennesker kan få kompetenceudvikling, ikke mindst på det almene, på det personlige og på det sociale område, og et centralt bidrag til det officielle uddannelsessystem, som vi har.

Vi er også tilhængere af, at folkeoplysning i høj grad er noget, som foregår som en del af det civile samfund og ikke er en del af den offentlige sektor og heller ikke en del af den private sektor, hvor det drejer sig om at tjene penge med henblik på at få profit. Derfor er vi grundlæggende meget positive over for hele folkeoplysningsarbejdet.

Når det så drejer sig om det konkrete lovforlag, vil jeg forholde mig til nogle bestemte punkter. Noget af det er vi godt tilfredse med, og noget af det er vi mindre godt tilfredse med.

For det første spørgsmålet om, hvad folkeoplysning er:

Dér er det vigtigt, at også organisationer, foreninger og kredse, som har folkeoplysningsarbejde, er sig deres ansvar bevidste med hensyn til, at de holder sig inden for lovens rammer.

Omvendt er det jo også klart, at vi ikke kan definere det præcist og sige: Det der er folkeoplysning, og det der ligger udenfor. Der er en gråzone i den her forbindelse, og der er selvfølgelig altid en tendens til for dem, der vil hæfte sig ved den slags ting, at de promiller, som lig-

ger på kanten, i mange tilfælde bliver fremhævet.

Så vil jeg også godt berøre spørgsmålet om, at man nu går fra kredsdannelse til foreningsdannelse:

Jeg har altså svært ved at se, hvad der skulle være det gode ved dét. Jeg kan godt forstå, at det ud fra en opfattelse af, hvordan man har styr på tingene, kan være fornuftigt. Jeg kan også forstå, at de organisationer, som i høj grad har haft indflydelse på det her i det forberedende arbejde, generer det ikke, for de er jo foreninger. Men det, der vil være problemet, er, at en række af de mennesker, og det er kredse, som rundt omkring arbejder med folkeoplysning, men ikke gør det i traditionel organisatorisk forstand – det kan i høj grad være unge mennesker, der eksperimenterer inden for folkeoplysningsområdet – så ikke kan gøre det.

Spørgsmålet er, om man ikke her gør meget i retning af at få, skal vi sige styr på tingene, men får en masse bureaukratiske ting og risikerer, at nogle af dem, der kunne lave folkeoplysningsarbejde, ikke kommer til det.

Det er altså spørgsmålet om at tilgodese nogle af dem, som er de små i forbindelse med det der forenings- og organisationsarbejde.

Vi er tilhængere af det, der står om, at de 10 pct. af den folkeoplysende undervisning skal være værdibaseret og af speciel karakter. Den del af det synes vi er udmærket. På samme måde er vi også positive over for, at det, der ligger omkring 5-procents-puljen, får en anden definition end i øjeblikket med henblik på, at det både er start- og udviklingspulje.

Så er der spørgsmålet om det lovbundne lokaletilskud. Det har jo en speciel historie i og med, at det var aftalt i kommuneforhandlinger. Men uanset om det er aftalt i kommuneforhandlinger, er det altså os herinde, der bestemmer, hvad vi vil have i lovgivningen. Og selv om det er blødt op og de store organisationer har sagt god for det, føler vi ikke, at vi bare skal sige ja til det. Under ingen omstændigheder.

Det er heller ikke så overraskende, at disse organisationer siger ja til det, for de vidste jo, at der var en aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om det her. Så derfor er det nok et spørgsmål, hvor frivilligt det har været, at de har lavet den tillægsaftale. Så den del af det, som ligger her, er af principielle grunde ikke noget, vi bare siger ja til. Og indholdsmæssigt er vi ikke tilhængere af den.